

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 378/2018
20.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Биљане Драгојевић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, решавајући о захтеву Министарства правде Републике Србије, Београд, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда III-6 У 2051/16 од 03.10.2018. године, са АА из ..., чији је пуномоћник Никола Урошевић, адвокат из ..., ..., као противном странком, у предмету јавног конкурса за попуњавање места извршитеља, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.12.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба тужиле АА из ... и поништено је решење Министарства правде Републике Србије број 740-08-01739/14-22 од 30.12.2015. године, којим је дозвољено понављање поступка окончаног решењем Министра правде под истим бројем од 27.06.2014. године, којим је тужилца именована за извршитеља за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, поништено је то решење министра правде од 27.06.2014. године и одлучено да се тужилца не именује за извршитеља за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом због повреде одредаба Закона о извршењу и обезбеђењу и Закона о општем управном поступку, подносилац истиче да је неспорна чињеница да су постојале неправилности приликом именовања АА за извршитеља, односно, да је у поступку предлагања кандидата за именовање учествовало лице које је морало да буде изузето, због чега су испуњени услови за понављање поступка у смислу одредбе члана 239. тачка 6. Закона о општем управном поступку. Позива се на одредбу члана 247. став 2. Закона о општем управном поступку, којом је предвиђено да, кад је то према околностима случаја могуће, а у интересу убрзања поступка, надлежни орган може, чим утврди постојање услова за понављање, да пређе на оне радње поступка које треба поновити, недоносећи посебан закључак којим се понављање дозвољава. Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи, а побијану пресуду укине или преиначи.

Противна странка није дала одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, оспореним решењем је повређен закон на штету тужиље, и то одредба члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Управни суд налази да је тужени орган донео оспорено решење о понављању поступка, у извршењу пресуде Управног суда III-11 У 10536/14 од 14.10.2015. године, при чему за такву одлуку није дао јасне разлоге, иако је пресудом од 14.10.2015. године утврђена повреда закона управо зато што образложење решења туженог органа од 09.07.2014. године, поништено том пресудом, није садржало правне прописе и разлоге који би упућивали на то да је решење министра правде од 27.06.2014. године требало огласити ништавим. Управни суд, такође, налази да је нејасно у оспореном решењу зашто је у поновном поступку, у извршењу пресуде Управног суда од 14.10.2015. године, орган разматрао пријаву другог кандидата и његово именовање за извршитеља навео као разлог за именоване тужиље на место извршитеља.

Врховни касациони суд налази да побијаном пресудом није повређено право на штету подносиоца захтева, али не прихвата разлоге због којих је Управни суд уважио тужбу и поништио оспорено решење.

Из оспореног решења произлази да је пресудом Управног суда III-11 У 10536/14 од 14.10.2015. године уважена тужба ББ и поништено решење Министарства правде број 740-08-1739/2014-22 од 09.07.2014. године, којим је оглашено ништавим решење министра правде од 27.06.2014. године о именовању ББ за извршитеља за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, па је предмет враћен министарству на поновно одлучивање. Како је решење о именовању ББ било оглашено ништавим доношењем решења од 09.07.2014. године, остало је упражњено извршитељско место за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду. На седници Комисије која спроводи конкурс за именоване извршитеља од 28.10.2014. године, у којој је решењем министра правде од 30.07.2014. године за члана именована ВВ уместо ГГ, утврђено је да кандидат ДД испуњава услове за именоване, због чега је и предложено министру правде да се он именује за извршитеља за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду уместо ББ, што је и учињено решењем министра правде од 12.11.2014. године. Тиме је, према разлозима образложења оспореног решења, окончан поступак попуњавања упражњених места на подручју Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду на основу конкурса који је објављен у "Службеном гласнику Републике Србије" број 63/14. Након доношења пресуде Управног суда од 14.10.2015. године и враћања предмета Министарству на поновно одлучивање, утврђено је да су постојале неправилности приликом именовања ББ за извршитеља, јер је у Конкурсној комисији која је предлагала кандидате, дакле у поступку одлучивања и разматрања пријаве ББ учествовао њен брат ГГ, који је за члана Комисије именован као извршитељ за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду на предлог Коморе извршитеља. ББ је била запослена у извршитељској канцеларији свога брата

ГГ. Иако је био у сукобу интереса када је одлучивао о пријави своје сестре ББ, члан Комисије ГГ није поднео захтев за изузеће. Оспореним решењем је стога, на основу одредаба члана 239. тачка 6), члана 240. став 1. и члана 274. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10), по службеној дужности, поновљен поступак окончан решењем министра правде од 27.06.2014. године о именовану ББ за извршитеља и поништено решење о њеном именовану. Приликом поновног разматрања њене кандидатуре констатовано је да, након именовања ДД за јавног извршитеља, више нема упражњених места за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, на које би као извршитељ могла бити именована ББ. У оспореном решењу је наведено да се приликом одлучивања у поновљеном поступку имало у виду да је брат кандидата ББ такође именован за извршитеља на истом подручју судова, те да разлози етичности и очувања интегритета у поступку спровођења конкурса за именовање извршитеља не оправдавају да се чланови породице предложе за именовање за подручје истог суда. Такође, истиче се да претежну извршитељску делатност представља поступање у предметима за намирење потраживања по основу комуналних и сличних услуга, те да се, у складу са одредбом члана 252. Закона о извршењу и обезбеђењу, расподела предмета обавља преко Коморе извршитеља, а све у циљу равномерне расподеле предмета међу извршитељима, те би именовањем кандидата који су чланови породице већ именованих извршитеља у значајној мери био нарушен принцип подједнаке расподеле предмета.

С обзиром на претходно наведену садржину оспореног решења, Врховни касациони суд не прихвата становиште Управног суда да у оспореном решењу нису дати јасни разлози због којих је тужени орган дозволио понављање поступка. По налажењу Врховног касационог суда, у оспореном решењу су наведени јасни разлози за понављање поступка засновани на одредби члана 239. тачка 6) Закона о општем управном поступку. ББ је именовао за извршитеља министар правде на основу ранг листе кандидата коју је 26.06.2014. године сачинила Комисија која спроводи конкурс за именовање извршитеља, чији члан је био ГГ, брат ББ код кога је она била запослена у извршитељској канцеларији. Утврђивање ранг листе кандидата међу којима министар правде именује извршитеље представља неопходну фазу доношења решења о именовану. ГГ није подносио захтев за своје изузеће, иако се, у складу са одредбом члана 32. тачка 2) Закона о општем управном поступку мора изузети лице које решава у управним стварима или обавља поједине радње у поступку ако је са странком крвни сродник у побочној линији до четвртог степена.

Врховни касациони суд сматра да у оспореном решењу нису наведени правно утемељени разлози због којих ББ није именована за извршитеља у поновном поступку. Наиме, наводећи да су именовањем ДД за извршитеља попуњена сва извршитељска места предвиђена за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, тужени орган (овде подносилац захтева) изгубио је из вида чињеницу да је ГГ именован за извршитеља на место које је остало упражњено доношењем незаконитог решења о оглашавању ништавим решења о именовану ББ. Поред тога, како крвно сродство са већ именованим извршитељем не представља законску сметњу за именовање, већ може бити спорно само са становишта етике, било је нужно да се у оспореном решењу детаљније образложи нарушавање принципа подједнаке расподеле предмета извршења уколико су извршитељи који су именовани за исту територију

чланови породице, узимајући у обзир показатеље који се односе на величину територије, број извршитеља који на њој обављају делатност, број предмета и сл, и то у контексту сукоба интереса дефинисаног у Кодексу професионалне етике извршитеља ("Службени гласник РС", број 31/11). Најзад, по налажењу Врховног касационог суда, у поступку поновног одлучивања о кандидатури ББ за извршитеља, требало је посебно ценити достојност као услов за именовање извршитеља прописан одредбом члана 313. став 1. тачка 5) Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", број 31/11), а имајући у виду све околности под којима је извршено њено прво именовање у незаконито вођеном поступку, на који је прећутно пристала.

У поновном поступку подносилац захтева ће донети ново, на закону засновано решење, имајући у виду примедбе Врховног касационог суда изнете у овој пресуди.

Налазећи да остали наводи захтева нису од утицаја на другачије одлучивање о законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 20.12.2018. године, Узп 378/2018

Записничар,
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић